

Gyöngymondatok.

(Ujkori íróktól.)

G a z d a g, g a z d a g s á g.

A gazdagok mennyországa a szegények poklából van alkotva.
Hugó Victor.

A gazdagság oly kigyó, melyet az ahhoz értő a farkánál fogva tartóztathat a nélkül, hogy az őt megmarná, de amely azt, aki hozzá nem ért, halálra szorítja és marja. *Saphir.*

A ki a nagy gazdagságok első eredetét felfnyomozza, könnyen a tolvajság nyomait fedezheti fel. *Saphir.*

A leggazdagabbak legboldogabbak-e? Mit hoz a bőség a gazdagságra? Aranyozás, fény, pompa, mind csak annak hiúságára mutatnak, a ki azokat kiállítja — a helyett, hogy a hol rendtartást látunk szomor nélkül, békét rabszolgaság nélkül, — bizvást rámondhatjuk: boldog lény az, aki itt paranesnokol! *Rousseau.*

A gazdag szivüt mindenütt többre nézik, mint a szűkkeblü gazdagot. *Smiles.*

A tudomány és gazdagság között régi kiegyenlíthetlen különbség van. *Fontenelle.*

A ki gazdag, az minden böseség nélkül böles, tudományosság nélkül tudós; van szelleme, szive, méltósága, erénye, értéke, tekintélye, vére, — szeretik a nagyok, kedvelik a szépek, sohasem találkozik kegyetlenekkel. Az arany magát a feslettséget szép színre festi; a szegénység mindent irtózatossá teszen. *Boileau.*

A gazdagság sohasem hozott erényt, de az erény gyakran hozott gazdagságot. *Lambert örgrófné.*

A gazdagnál minden az ő képzelt nagyságához van idomitva: emelkedett ház, izletes asztal, fényes fogat. Vele szemben a hozzá közeledő nem lehet elég magas és fenkölt. Másokra csak azért tekint, hogy élvezze azok törpeségét maga mellett, — csaknem soha

pedig azért, hogy segítse; szíve nem érzi a boldogítást. *Lambert örgrófné.*

A gazdagság a boldogságnak sehogysem szükséges eszköze. *Marmontel.*

Gazdag haldokló: örömkönyüs rokonok. *Czuczor.*

Ha igaz, hogy az embert mind az gazdagítja, a mire nincs szüksége: akkor a böles nagyon gazdag. *La Bruyère.*

A ki azt követeli, hogy őt a gazdagságáért tiszteljék, úgy azt is jogosan követelheti, hogy az emberek tiszteljék az oly hegyet, amely aranyat tartalmaz. *Kleist.*

G a z d á s z a t.

Semmi sem oly valódi gazdagság, mint az, a mit a föld terem. *II-ik Fridrik.*

Reménytelve hinted földbe a magvat, s örömmel várod a vetés tavaszi csirázását. Csakhogy gondold meg, az idő barázdájába is tényeket hinteni, melyek esendben az örökéletre virágozzanak. *Schiller.*

Ha látod, hogy másnak vetése szebben áll,

Ne érd bé vele, hogy rajta csodálkozzál;

Hanem tudd meg okát tövéről hegyére,

S te is úgy míveljed magadét jövőre.

Czuczor.

IRODALMI ÉRTESÍTŐ.

Isten és lélek. (Tanulmány a vallás eredeti alapjáról.) Irta Armstrong A. Richárd. Fordította Péterfi Dénes. Kolozsvár, Ajtai K. Albert nyomdája. 1898. Ára 3 korona. 189 l.

E könyvről a folyóiratban közvetlen ismertetést nem adhatván, csakis a lapokban megjelent ismertetések kivonatos közlésére szorítkozunk:

A „Magyar Kritika“ így ír a munkáról: »A mű a modern tudományos felfogás álláspontján áll, de a mellett minden sorából meleg vallásos érzés, az Istentől való áthatottság sugárzik ki. Mint jótékony, üdítő szellő hat reánk minden sora; az ember szíve-lelke egyaránt épül és emelkedik, s boldognak vallja magát, hogy értelmének egyetlen tételét, a tudomány egyetlen adatát sem kell azért megtagadnia, hogy a hit oltárán áldozhasson. Aránylag mily ritkán nyílik alkalmunk ez összhang konstatálására! S a tudomány nem kevésbé vétkes a túlkapásaiban, mint a theologia! »A fordítás jó magyaros színezetű.« A „Magyar Polgár“ következőleg: . . . »A ki egyszer belefog, letenni nem fogja, míg végig nem olvasta. A vallásos gondolkodásnak egy egész új világát nyitja meg előttünk. Bonczoló kritikája megvilágítja elménket. Nyomozásai és következtetései a hitetlent, a kételkedőt lefegyverzik, a hívőt jótékonyan megnyugtadják, megerősítik. A tudománytól látszólag lefoglalt külső és belső ter-